

Οι τρεις Ιεράρχες και το κοινωνικό πρόβλημα (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 29 Ιανουαρίου, 2015

Το αίτημα της δικαιοσύνης είναι διαχρονικό και πανανθρώπινο. Ποτέ όμως μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατόν να επικρατήσει αυτή στις ανθρώπινες κοινωνίες. Κατά καιρούς βίαιες και αιματηρές επαναστάσεις ξέσπασαν με αίτημα την ανατροπή της κοινωνικής αδικίας. Μάταιες οι θυσίες! **Οι κοινωνίες απλώς άλλαξαν δυνάστες.**

Το αίτημα της δικαιοσύνης είναι πολύ έντονο στις χριστιανικές λεγόμενες κοινωνίες. Είναι γνωστός ο μακαρισμός του Χριστού: *«Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην ότι αυτοί χορτασθήσονται»*. Αν πράγματι αισθάνονταν διαχρονικά την πείνα της δικαιοσύνης οι χριστιανοί ασφαλώς οι κοινωνίες τους δεν θα διακρίνονταν για την κραυγαλέα αδικία. Όμως ο Χριστός είπε και κάτι άλλο: *«Τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' υμών»*. Μας προετοίμασε λοιπόν, για να μη τρέφουμε ψευδαισθήσεις για την επικράτηση της ιδανικής κοινωνίας, της ουτοπίας των φιλοσόφων και των κοινωνικών οραματιστών. Και όμως ο Χριστός δέχθηκε τις περισσότερες επικρίσεις για διασπορά της ουτοπίας. Το κήρυγμά του χαρακτηρίστηκε ανεφάρμοστο, υπέρτερο των ανθρωπίνων δυνατοτήτων! Προφανώς οι επικριτές του απαξίωσαν να ασχοληθούν σε βάθος με τον Ιησού του Ευαγγελίου και τους πιστούς του μαθητές. Αγνόησαν έναν άλλο λόγο Του: *«Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν»*.

Ο Χριστός δεν ήρθε να αλλάξει τις ανθρώπινες κοινωνίες. Ήρθε να ζητήσει και να σώσει τον χαμένο στους λαβύρινθους της αμαρτίας άνθρωπο. Γι' αυτό και υπήρξε ιστορικό λάθος να αποκληθούν οι κοινωνίες, στις οποίες επικράτησε η πίστη στον Χριστό, χριστιανικές. Η ομολογία πίστεως και η βάπτισμα δεν αρκούν, όπως αντιθέτως υποστηρίζουν ακόμη και σήμερα οι ποικιλώνυμοι απόγονοι των διαμαρτυρηθέντων για τις αυθαιρεσίες του Πάπα. Η Εκκλησία διασώζει την αλήθεια,

η οποία σήμερα αγνοείται από τους πλείστους χριστιανούς και μη, γι' αυτό και οι «χριστιανικές» κοινωνίες εκδηλώνουν έντονα τα σημάδια παρακμής και βαθείας σήψης.

Πρώτη

προϋπόθεση για επικράτηση της δικαιοσύνης είναι ο φόβος του Θεού, όχι βέβαια με την έννοια του τρόμου, όπως περιπαικτικά αρκετοί εχθροί της Εκκλησίας ερμηνεύουν. Φόβος Θεού σημαίνει σεβασμός του θελήματός του και διαρκής προσπάθεια, ώστε αυτό να πραγματώνεται στην προσωπική ζωή του πιστού. Αλλά η πραγματώση προϋποθέτει ασκητική βιωτή. Όσοι αντιστρατεύονται το θέλημα του Θεού, όπως έχει αποκαλυφθεί δια του Ευαγγελίου του, ομιλούν και γράφουν για φυσικό δίκαιο, για πανανθρώπινα ιδανικά και άλλα έωλα και μετέωρα. «Χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται» έγραψε ο

πιστός Ντοστογιέφσκυ. Και τον δικαιώνει ο υλιστής Καμύ, που συμπλήρωσε: «Νοείται δικαιοσύνη χωρίς Θεό;». Να ο

λόγος, για τον οποίο όλες οι ως τώρα κοινωνικές επαναστάσεις απέτυχαν κατά τρόπο τραγικό. Βέβαια τίθεται και το ερώτημα: Μήπως δεν απέτυχε και ο χριστιανισμός; Ύστερα από τις διευκρινίσεις περί μη ύπαρξης διαχρονικά χριστιανικών κοινωνιών, είναι εύκολη η απόκριση: Όχι. Η θεωρούμενη ως ουτοπία ευαγγελική διδασκαλία συγκίνησε πλήθος προσώπων, τα οποία παρουσίασαν θαυμαστή

υπακοή στο θέλημα του Θεού. Είναι οι άγιοι της Εκκλησίας. Ο όρος υπακοή προκαλεί έντονο ερεθισμό στα αυτοαποκαλούμενα ελεύθερα πνεύματα, τα οποία μόνο

πνεύματα δεν είναι, αλλά ύλη και μόνον ύλη!

Οι

Τρεις Ιεράρχες αποτελούν φωτεινά παραδείγματα λόγω και έργω αγωνιστών υπέρ της

δικαιοσύνης. Ήσαν πλούσιοι στην νιότη τους και θα μπορούσαν να επαυξήσουν την περιουσία τους. Όχι μόνο δεν παρέμειναν πλούσιοι, αλλά εξέπεσαν στην έσχατη φτώχεια, παραιτηθέντες από το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, την πεμπτουσία του καπιταλισμού, που σαν λαίλαπα σαρώνει τον πλανήτη! Γιατί παραιτήθηκαν; Επειδή έτρεμαν τον Θεό; Προφανώς όχι. Τον Θεό τον αγαπούσαν και η αγάπη έξω βάλλει τον φόβο. Γι' αυτό και δεν φοβούνταν τους κοσμικούς άρχοντες, οι οποίοι επίσης χριστιανοί, άλλοτε ορθόδοξοι άλλοτε αιρετικοί, δεν φοβούνταν τον Θεό.

Απειλήθηκαν, διώχθηκαν ή εξορίστηκαν. Παρέμειναν άκαμποι. Όλος τους ο βίος μια διαρκής στηλίτευση της απληστίας των πλουσίων και προάσπιση των φτωχών και καταφρονεμένων. Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από ομιλίες τους:

Μεγάλου

Βασιλείου «Προς πλουτούντας»: «Ως πότε

θάνατι παντοδύναμο το χρυσάφι, των ψυχών η αγχόνη, της αμαρτίας το δόλωμα; Ως τότε θα κυβερνάει ο πλούτος, η αιτία του πολέμου, για τον οποίο κατασκευάζονται όπλα, για τον οποίο ακονίζονται ξίφη; Εξ αιτίας του πλούτου συγγενείς λησμονούν τους φυσικούς δεσμούς της συγγένειας, ακόμη και αδελφοί αλληλοϋποβλέπονται με φονικές διαθέσεις. Χάριν του πλούτου οι ερημιές τρέφουν τους ληστές, η θάλασσα τους πειρατές και οι πόλεις τους συκοφάντες. Ποιος είναι ο πατέρας της ψευτιάς; Ποιος ο δημιουργός της πλαστογραφίας; Ποιος ο γεννήτορας της επιορκίας; Δεν είναι ο πλούτος, δεν είναι η αγωνιώδης μέριμνα για την απόκτησή τους;... Αν θέλεις να είσαι τέλειος πούλησε τα υπάρχοντά σου και μοίρασε τα χρήματα στους φτωχούς».

Αγίου

Ιωάννου Χρυσοστόμου «Ο πλούτος καρπός πλεονεξίας και αρπαγής»: «Όταν οι κάτοχοι (των υλικών αγαθών) πλεονεκτούν και αρπάζουν θα τους αποκαλέσουμε αγαθούς;... Δεδομένου ότι με την πλεονεξία συγκεντρώνεται (ο πλούτος) δεν καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι είναι αγαθός ο πλεονέκτης ... Είναι ολέθριο το πάθος της πλουτομανίας και δεν είναι, δεν είναι με κανένα τρόπο δυνατό να πλουτεί κάποιος χωρίς να αδικεί.... Τί λοιπόν, θα αντείπει κάποιος, μ' άδικα μέσα θα πλουτίσει, αν κληρονομήσει τον πλούτο του πατέρα του; Τα προϊόντα της αδικίας κληρονόμησε. Γιατί δεν ήταν βέβαια πλούσιος από την εποχή του Αδάμ ο πρόγονός του».

Οι Τρεις Ιεράρχες, τους οποίους σήμερα προκλητικά περιφρονούμε στον χώρο της υποβαθμισμένης κάκιστης εκπαίδευσής μας δεν μας προκαλούν μόνο λόγω τους εύρους των γνώσεών τους. Μας προκαλούν λόγω της υπέρβασης όλων εκείνων που θεωρούμε σημαντικά και παθιαζόμαστε για την απόκτησή τους: Πλούτο, τιμές, αξιώματα και ηδονές. Αυτοί και το νέφος των αγίων της Εκκλησίας μαρτυρούν κατά τρόπο αναμφισβήτητο ότι ο Χριστός δεν ευαγγελίστηκε ουτοπία. Εμείς είμαστε τιποτένιοι. Και όσο είμαστε τιποτένιοι, τόσο θα αισθανόμαστε την οδύνη να βιώνουμε σε κοινωνία, από την οποία έχουν φυγαδευτεί τα οράματα και τα ιδανικά. Αυτά είναι οι ουτοπίες, με τις οποίες δημαγωγοί ή φαντασιόπληκτοι πλημμύρισαν τις μεταχριστιανικές κοινωνίες, που έχουν πραγματοποιήσει την μεταφυσική εξέγερση. Οι λαοί που αρνούνται να υποταγούν στο θέλημα του Θεού, θα κυβερνούνται από τυράννους και θα καυχώται για την ελευθερία τους δουλωμένοι όντες σε πάθη ατιμίας.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
